

prima instanță – (Judecătoria Buiucani mun. Chișinău) A.Danilov
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) A.Panov, V.Efros, A.Minciuna

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

componentă:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea admisibilitatea recursului declarat de către Cucuic Vladimir și avocatul Culeac-Reul Natalia, în interesele lui Cucuic Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cucuic Maxim și Gheorghită Iurie împotriva lui Cucuic Vladimir și Cucuic Andrei, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău privind determinarea cotelor-părți ideale din imobil, dispunerea vânzării bunului imobil la licitație, cu distribuirea valorii între coproprietari, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care s-a casat hotărârea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 și s-a emis o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 16 septembrie 2013 Cucuic Maxim în interesele sale și în interesele minorului Gheorghită Iurie s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere împotriva lui Cucuic Vladimir și Cucuic Andrei, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, solicitând determinarea cotelor-părți ideale ale coproprietarilor apartamentului nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durllești, mun. Chișinău, partajarea bunului imobil în natură, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că împreună cu părinții au participat la privatizarea apartamentului nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durllești, mun. Chișinău, fapt confirmat prin Extrasul din Hotărârea nr. 40 din 01 iunie 2007 a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău.

A menționat că la momentul adresării în instanța de judecată Cucuic Vladimir și Cucuic Andrei locuiesc în apartamentul litigios, pe când ei, nu au acces la acest bun imobil.

Ulterior, la 10 noiembrie 2015 Cuciuc Maxim și Gheorghită Iurie au depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând determinarea pentru fiecare coproprietar a câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte ideală din bunul imobil apartamentul nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durlești, mun. Chișinău și a dispune vânzarea la licitație a acestui bun cu distribuirea prețului proporțional cotelor-părți între coproprietari.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cuciuc Maxim și Gheorghită Iurie.

S-a determinat cu drept de proprietate pentru Cuciuc Maxim, Gheorghită Iurie, Cuciuc Vladimir și Cuciuc Andrei câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte ideală din bunul imobil apartamentul nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durlești, mun. Chișinău, care le aparține cu drept de proprietate.

S-a încasat în mod solidar de la Cuciuc Vladimir și Cuciuc Andrei în beneficiul lui Cuciuc Maxim și Gheorghită Iurie taxa de stat în sumă de 150 lei.

În rest, cerințele reclamantilor privind dispunerea vânzării bunului imobil la licitație, cu distribuirea valorii între coproprietari și parțial cea de încasarea a cheltuielilor de judecată s-au respins ca fiind neîntemeiate. (f.d. 84, 89-92)

La 21 decembrie 2015 avocatul Alexei Croitor, în interesele lui Cuciuc Maxim și Gheorghită Iurie a contestat cu apel, hotărârea primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea respingerii cerinței privind vânzarea la licitație a apartamentul nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durlești, mun. Chișinău și încasarea depline a cheltuielilor de judecată cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de reprezentantul apelanților Cuciuc Maxim și Gheorghită Iurie, avocatul Croitor Alexei.

S-a casat hotărârea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 în partea respingerii cerințelor privind dispunerea vânzării bunului imobil la licitație, cu distribuirea valorii între coproprietari și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a dispus vânzarea la licitație a bunului imobil – apartamentul nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durlești, mun. Chișinău, cu distribuirea valorii proporțional cotelor-părți fiecărui coproprietar.

S-a încasat de la Cuciuc Vladimir și Cuciuc Andrei, în mod solidar în beneficiul lui Cuciuc Maxim cheltuieli de judecată compuse din suma de 150 lei taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, suma de 113 lei, la depunerea cererii de apel și 780 lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei, în total suma de 1043 lei. În rest, hotărârea s-a menținut.

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că coproprietari a apartamentului nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durlești, mun. Chișinău sunt Cuciuc Maxim, Gheorghită Iurie, Cuciuc Vladimir și Cuciuc Andrei care au participat la privatizarea acestuia, fapt confirmat prin extrasul din hotărârea nr. 40 din 01.06.2007 a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.1383 din 07 septembrie 2015 s-a ajuns la concluzia că, reieșind din planificarea existentă a apartamentului și luând în considerație normele și cerințele legislației în vigoare din domeniul construcției, partajarea în natură în două și patru părți egale a apartamentului nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, mun. Chișinău nu este posibilă.

Instanța de apel a reținut că probele materiale și anume, plângerile și adresările depuse la Direcției pentru protecția drepturilor copilului Buiucani din 06 mai 2008, 30 noiembrie 2010 și la 12 septembrie 2013, la Procuratura Buiucani mun. Chișinău din 26 mai 2008 și la 03 decembrie 2010, confirmă că lui Cuciuc Maxim și Gheorghită Iurie le sunt create impedimente în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului litigios.

În aceste circumstanțe, s-a ajuns la concluzia că din cauza comportamentului inadecvat a lui Cuciuc Vladimir, care este predispus spre agresivitate și violență fizică, Cuciuc Maxim și Gheorghită Iurie nu pot locui cu dânsul în același apartament și necesită dispunerea spre vânzare a bunului imobil, apartamentului nr. 4 din str. Marinescu nr. 48, or. Durlești, mun. Chișinău la licitație cu distribuirea prețului coproprietarilor proporțional cotei-părți fiecăruia dintre ei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 16 iunie 2016 Cucuic Vladimir și avocatul Culeac-Reul Natalia, în interesele lui Cuciuc Andrei au contesta-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, cu pronunțarea unei noi decizii prin care hotărârea judecătorească Buiucani mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 să fie menținută ca legală și întemeiată.

În motivarea cererii de recurs recurenții Cucuic Vladimir și avocatul Culeac-Reul Natalia au indicat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, și normele de drept procedural, nu a examinat integral cauza și nici nu au luat în considerație toate probele anexate la dosar.

Susține că la emiterea deciziei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 361 alin.2) din Codul civil care prevede că la împărțirea bunului proprietate comună pe cote părți este necesar acordul tuturor coproprietarilor.

De asemenea invocă că la examinarea litigiului instanța a încălcat prevederile art.1 din Convenția CtEDO, art. 16 și 51 din Codul Familiei, art. 316 din Codul Civil și art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 20 aprilie 2016.

Prin scrisoarea din 06 mai 2016 a expediat copia deciziei părților din proces, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării deciziei de către părți. Recursul a fost depus la 16 iunie 2016, respectiv a fost depus în termen, conform prevederilor art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Cucuic Vladimir și avocatul Culeac-Reul Natalia, în interesele lui Cuciuc Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p i n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cucuic Vladimir și avocatul Culeac-Reul Natalia, în interesele lui Cuciuc Andrei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari